

جنگ یزید بن مهلب با سپاهیان یزید بن عبدالملك

یزید بن مهلب در خلافت سلیمان بن عبدالملك (هفتمین خلیفه اموی) به حکومت خراسان و بخش اعظمی از ایران و عراق منصوب گردید.

جنگ یزید بن مهلب با سپاهیان یزید بن عبدالملك در سال 102 هجری قمری

یزید بن مهلب در خلافت سلیمان بن عبدالملك (هفتمین خلیفه اموی) به حکومت خراسان و بخش اعظمی از ایران و عراق منصوب گردید.

وی در مدت خلافت سلیمان بن عبدالملك، پایه‌های حکومت خویش را در عراق، ایران و خراسان بزرگ مستحکم نمود و فرزندان و کسان خود را به حکومت شهرها و فرماندهی لشکرها منصوب کرد و از این راه به کسب ثروت و دارایی فراوان و قدرت نظامی و سیاسی شگفتی دست یافت.

اما پس از درگذشت سلیمان بن عبدالملك در صفر سال 99 قمری و جانشینی عمر بن عبدالعزیز به خلافت اسلامی، ابهت یزید بن مهلب شکسته شد و ستاره قدرتش افول یافت. زیرا عمر بن عبدالعزیز وی را به خاطر گردآوری دارایی فراوان و غصب بیت‌المال مسلمانان و اجحاف و ستمگری نسبت به مسلمانان، از حکومت خراسان عزل کرد و پس از دستور بازگشتش به سوی دارالخلافه، فرمان داد در میان راه، وی را دستگیر و زندانی نمایند.

یزید بن مهلب در زندان بسر می‌برد تا این که عمر بن عبدالعزیز به بیماری افتاد و بیماری‌اش روز به روز شدت گرفت.

یزید بن مهلب با همدستی نفوذی‌های خویش از زندان عمر بن عبدالعزیز گریخت و در جنوب عراق (بصره و کوفه) پنهان گردید.

پس از وفات عمر بن عبدالعزیز، در سال 101 قمری، یزید بن عبدالملك به خلافت رسید. وی نیز خواهان دستگیری یزید بن مهلب شد.

یزید بن عبدالملك به عاملان خود در عراق نوشت که یزید بن مهلب را یافته و دستگیرش نموده و به شام اعزام کنند.

یزید بن مهلب با گردآوری فرزندان، برادران و کسان خود، سپاهی به وجود آورد و برای عاملان خلیفه در بصره، واسط، کوفه و بسیاری از نقاط جنوب غربی ایران مزاحمت‌هایی پدید آورد و با تصرف بصره و واسط و گردآوری هواداران خود از کوفه، تصمیم جدی برای نبرد با سپاهیان خلیفه گرفت.

از سوی دیگر، یزید بن عبدالملك، سپاهی به فرماندهی مسلمة بن عبدالملك به سوی عراق حرکت داد تا فتنه یزید بن مهلب را خاموش سازد.

دو سپاه در میان بصره و کوفه در برابر هم قرار گرفتند و پس از هشت روز تأمل و ردوبدل کردن پیام‌ها، سرانجام در نیمه صفر سال 102 قمری، نبردی خونین میان دو سپاه آغاز شد و از دو طرف، تعداد زیادی کشته و زخمی گردیدند.

مسلمه فرمان داد پلی را که پشت سر سپاه یزید بن مهلب بود، آتش زنند تا راه تدارکات و پشتیبانی آنان بسته گردد.

سپاهیان یزید، به تدریج روحیه خود را از دست داده و تعداد زیادی از آنان از میدان نبرد گریختند و بقیه در برابر سپاهیان خلیفه، توانایی خویش را از دست داده و به ناچار، متحمل شکست سنگین شدند.

در این نبرد، یزید بن مهلب و برادرانش حبیب و محمد و برخی از کسان او، کشته شدند و تعداد سیصد تن از سپاهیان او اسیر شده و آنان را به کوفه منتقل کردند و در زندان کوفه تعداد هشتاد تن را کشته و مابقی را آزاد کردند.

سایر برادران و فرزندان یزید بن مهلب که تعدادشان زیاد بود، متواری شدند ولی یکی پس از دیگری شناسایی و دستگیر شده و به اعدام محکوم گردیدند.

بدین سان قدرت و حکومت یزید بن مہلب و خاندان او درهم شکست و به نیستی سپردہ شد.